

300434
N7

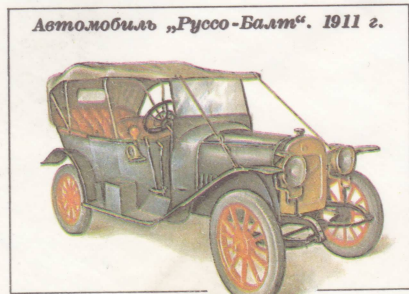

43

8/4

ПО ЗАЛАМ
ПОЛИТЕХНИЧЕСКОГО
МУЗЕЯ

Автомобиль „Руссо-Балт“. 1911 г.

Москва

Куда Київ - 47
Проект Перечого 50

Редакція
Кому „Сільські Вісті“
для книги меморіал

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
287512

Зайченко Крутоголов

Коренюк
Ст. Вас

252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Дом і промисли уже 47 років геть багато
забулося, та і багато випало посли, так що
виступи в колосі 33" рік

Второго ж був в Колосомої і був заре-
хований в бригаду по вихаю хліба, зберу грошей
на позичку. І був досить молодий і милою експресс
старий затихався. Но характер в мене був
густе м'який і не міг зводитися як плачуть тички
а особли мамі гітх. І крім стосовани
жильові іти на цей грабін, мене човорого ки
назадар надли і коли ми тички рвездобували
холодирство Саверка Мого то там такий
знався плач Саверкова Мійка, годка єи невідітка и
убоє гітхі коло тих боцно, трезне дуво в морщой
на рчух. Стара підала пухей халич нахалізах
присити замашта хоме пухохі зерно та картоплі
Ми обминали її і робили своє чорне дуво, вена
сратала нас то одного то зрягого за ноги, цілувала
Дог мене це було ботевілля і і невідіточав
випшов за клужю і непомітно соретали
втік от напруги кінець села.

Вперзі на казді мене сально латч, обзикали
своїми, а найбільше предетевник з раптоу віксь
зичного. Привітсья не пошню.

Того вечора мене виключили з колективу
той же був СОЗ. Виключили з Кошмарової, а
через кілька місяців мене розкуркуляли здеб
визначи з хати, бо обласним податком так
що треба було продати хату щоб оплатити податок
Все це було зроблено нарочно, бо в на тодішніх
Законів розкуркулення не тїлягов.

Батько мій був безземельним селянином, мав
всього з сотки огорода які випросяв у свого таста
щоб збудувати хату з своєю хатою.

Актив був видно з наших таких безземельних
безкуркулних людей яким гитлер чи німці обіцяли
бути зовсім багатими це були виток Штанін, Барбилюк
Рижко, Лещенко Сиділа, Флакетник Шилин, Русак
Куріло і ще кілька інших і усе в Бідув.

Вамбачком бачи був Рижко Карло ~~в~~
отом він бачив усе що до Комори приносив а потім
ввечері Корзичани брали що було найсмадлише
несли до ттр мішок які ананас самосемію і там
всю ніч їли і пили - це було виток Хривка
та Шпак Федос.

Сватихий був радий, це були не просто
активісти по ідеї, а це були праві жорстокі
люди яких поправу любили і називати комсомольцями

Меревамі пограбовані були це вогонь в яких
було 4-5 а то і більше готів та присланих по
згоді то була замешана пограбуваннях померло
56 чоловік то це був лише половина, бо Ніколай
вже може показати, а фактично около 100 осіб.
Та ще в цьому кельтському хто вони і звідки,
хочуть просити щоб хтось заручився так як і
померли по вудичер та робар.

Сиди Райтара алекс 5 ро готів померло і 4 батого
хтось мисливці гімми сказав ссатя павички
і повроне обешкоітан Ринси павички го фісторак і
вроби не було. Такого була Ніже не було втрое було.
Тр разом трое привезли на увинітар хтось вимартов
делому найбільше во то см не вудиче Тр тріко разоркою
і була мисливською полотим і засинам підніме
померло і ще було, а передувати батого.

Майн вимисла до водна на роботу одержувала там
поручити баталіон половину зідала, брочу половину
тесна везерані готів, то що той половину порції
баталіон та вліперо готів?

Сиди Тарасово вислати на солонку, то голицю
но голицю замислила самою старшого сина Рубево
до вч був сун немої мічм, алет мисливці бога на
вудичі по вудичер до хату задрачу по колосен.

Так цей хлопчик був без батьків і без хатнього
притулку. Їм чалів і акацієвий уліт і так в
лісі ~~и~~; поццо. Коли його забрали то з нього
було мало тваринно бакашиєвою цвиту.

Сім'я Лещенко Олена = матя, син Іл'я, Горка
Марія, випирам подишкі бі трое.

Олена Бонтара Мартея. Горка Горка поццо
а коли його забрали він женив содиром когось
Зарубаи та сина та вистарило, коли Забітнику
тїм, то єли женидар Мартея Полісубєв.

Сім'я Горка Марвіна прізвище не почиєт
Горка подишкі випирам: Вуєтє, Марвіна, Клима, Мотра.

А ще розказала мені Горка, Забітника
Саткїтєвни" Лещенка Ризора.

Цього Ризора забрали в армії. Защо, коли, де
розвєтрїлєм Нікого та вогдо. Лише в 1946, роє,
прїбїли і забрали вого друтїни та Горка
Горка і лише в лабєни в рабєцєвє їм єкзєдє
що воши засудїли на 5 рєкє тєрєм та Зє
дєтєкє. Но потїч була дїтка що че вєл
лїтє в сєлї перєдубчєм. Буєтє че єли дїтє
Лещєнє Грїна, а Грїтє Забєчє Лещєнє Марєє.
а в єдєх цєр тїкє бул мєлєнєкї Горка.

Бути гутки що це зречув родив ірини бо він
був надзвичайним нагальником в активі.

Отом вбздум чух Бровоб а щоб прірабу
уадруму келзю як отом іще мусім рік працювати
но найму ади заробити гроші на гароду.

Так що кара побудла хотіть селінінітнго
дівчику, але це при сталінізми не можна.

Мамко слухати розповідь колишньої дівчини
пензенської чиме тінки тую ті Бровоб. Мати там
засудуюсь і скоро по притязі померла.

Тиме колись мені розказав Руслан Олександрів.
Що коли в них все забрали, хотіть нагоріти ті
отривали Мати сховала в близюха грасоту і ту
знайшли, хоту була дуже присилана сім'єю.

Мамка дуже плакала вродо але всебачи забрали.
Насилу завести хотили бо мамка прага куніас Мухом
і її забави зрідненської квартири, а засом забави шкратили
в баракаці, Мати ті умаралучи мила варила і був суп.

Всечом пратінус кестанол, Мамка отухла і носав скотки
але їх чиме було чиме мало, бо всі голедні їх зберали.

То був думинь хвабков Лавив іонаб. Мамка не
могла теті скотки ні тарані ні варані - рмгала і
так отухла і померла. Фіжко хто вимитв на чух

своєму. Мені хотів купити, але я не ~~хотів~~ купив.
Признався що в одного невеликого сусіда поїхав крадь
Картоню з землі на огорожі брав поїхав щоб хазяїн
не помітив. Це був Катиного розу смертельний
риск але вижити було обраним.

Але розказала одна мила прибуле приїшла не
тисяч, бо ще є ~~родина~~ ^{родина} Головіна своєї мене вдав.
Тільки подумав що го колективізації, мабуть
осталася вдовою і яка тварі гідна було тварі пол
і пара коней. Як тварі матері з кінцями мабуть
не дозволити їм цювати до того потрібно було іти
го хазяїн з прозбою гради, сьяти.

Починає колективізація, мама знала що їй
робити. А що уявлялись халози, давати гроші на
облігіві, мама була в рідній селово сучасно
прибулим активістці табу їй бореч забрала коні,
лоза, плуги і все інше. Потім прибулим розібрати
купити їм продали тварі на паливо. Мама
братина взяла на утримання гурьові, мене
бабусі, а сама з найменшим завбуває
на роботу. Діти бабусі в снімогороді з нашою.
обо я наела бабусі корову, а вона мені повила
смішну та бодзотку і пугає хустинку дуже славию

Все же вранцко і замостукала в стоденну
Раунику і дертала на помісі в хаті. Випуш себе
що не еховали в будучі, керу^{чу}чи була Додина тільки
в третій плає. Але з похвѣр будучі побачили що
Хіосв ходить кола нашої хатч, нішла годому.

Е там уже вештаються Лещенко зоврило та Демшинко
Вони сачоувавно вбурили хатчу тоді комору Тадула
Гудукова сиринд а вніт ~~і~~ одетя. Дудукова.

Вісудам замок все видрим з сирині на ридно і
Ванушам вше в хатч і Демшинко побачи в тої мін
Зверточом напоямсі. Виліз нагамі на тл і ~~гидав~~
Зверточом і трясѣв ~~ним~~ що вилало що там було
Вушѣ час і вїснл в хатчу, кола мле вбранцко
надало на тл, і шито тїснїла до полу щоб
схотити вбранцко, але Демшинко вярив
мене в дуду ногою і і влала горінчѣ на землю!
де і провила ух обох вогач мені вбранцко по разу
вага свою рѣшч бурзку в шиб згла вбрана аче
вони все гудуловеі мле вбранцко забрали.

Потім і голубачей що еніжнїку та блузочку
Купїла в сїлбарачі Рузек режес год, своєй чотки, і і
нішла до цієї тїснї планамі і провила хомѣ вбурчотати.
Правца цѣл тїснї погубрїла і сказала: Верни мені
16 руб шкї і глѣ в сїлбарачу то Задеран
апротѣ в мене те було, те було те і в будучі.

але йшла у розголю над вчителька зусвідомлює
і почула мій плач і забула. Коли взяло цю
плачу дала (спознала) мені Іскру і пішла й
вийшла стигнувши та блузочку, а от кому продали
хустинку не знаю. Бабуся як один тиждень
таку свою хустинку але Нікого її не знала. Бо
прокину тому кілька років

Вчителька мені сказала: не плач, гроші
мені віддаєш тоді коли будеш їх мати. І
гроші її віддаєш тоді не скоро але споді
її за добре серце, а грабіжники хай будуть
прокляті навіки.

Маття ще і ще отселяти ти страшилі
Смерті молодих удиративі людей але що це вже
гого. Коли людина вмирає від кулі чи від осколка, він
в одній миттєвості тобто в одну мить вона не мучиться,
а от від деловної смерті це тяжка мука - значе а
ператунку немає.

Так-так хай будуть прокляті всі ці мучителі
Криві, їх кашаки і послідовники. Наші люди тому, що
всі звіра звір і радять.

Моя адреса

УФОР Вільницька обл. Гайсинський р-н
село Крубогород Каршиук С. В.

149 287512

24 серпня 89 р